

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor. (12 frt)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy hóra.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	8 fillér (4 kr.)
Vidékre.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap

korán reggel.

Ünnep és vasárnap után is.

Kolozsvár, 1904.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

Vasárnap, március 20.

Változások a politikában.

Kolozsvár, március 20.

(:) A lefolyt másfél éves küzdelem, a néhány napos parlamenti béke s mind az a sok nap, amely a harc kitörésétől a béke megkötéséig lefolyt, mind azt bizonyították és azt ismételték, hogy a függetlenségi és 48-as párt egyedül az, amely a mi változgasdagság nélkül való parlamenti életünkben nemcsak sikereket, hanem eredményeket is képes kivívni nemzeti téren. Láttuk azt, minő impozáns volt a küzdelemnek az a része, melyet a függetlenségi párt vezetett, láttuk azt, hogy a néppárti ellenzék a függetlenségi párt mellett csak mérges marodeurók fegyverzetlen csapatja volt és láttuk, hogy a tizenkettők guerillaharca egy jöttánnyival sem toldotta meg azokat az intézményeket és intézkedéseket, melyeket a függetlenségi párt a katonai kérdések terén kivívott. Ami eredménye volt a lefolyt küzdelemnek, az a függetlenségi párt akciójának eredménye s az a kár, amely az országra a pótbstruációból származott, olyan kár, amelytől ez a párt távol áll.

Komoly és elfogulatlan ítélők előtt a függetlenségi és 48-as párt tehát érintetlen és tiszta pártként áll ma régi helyén. Hivatását el nem vesztette szem elől. Ideáljait meg nem tagadta. Erősségében meg nem fogyatkozott. Tekintélye meg nem csorbult. De ezt csak komoly és elfogulatlan szemlélők ítélik meg így. Csak azok, akik tisztában vannak ennek a pártnak hívtásával, csak azok, akik az erősséget nem a hang erőssége után mérik és csak azok, akik a valóságos tekintélyt nem tévesztik össze az olcsón szerzhető népszerűséggel.

Hisszük, hogy a komoly, elfogulatlan bírálók ma többségben vannak; de látjuk, hogy van egy nyugtalan és elvakult kisebbség, amely a párt taktikájával való elégedetlensége következtében jónak

látja az egész pártot megszállmazzni és megrálgalmazni. Lengyel Zoltánnak a párt ellen irányuló ki-rohanása nem az egyetlen, csak a legizléstelenebb eset. A maga szempontjából Lengyel Zoltánnak igaza van és elhiszük azt is, hogy igaza van még néhány olyan ifjú óriásnak a szempontjából, akik tervszerű munkával és komoly törekvéssel nem képesek a függetlenség ügyét szolgálni, ha nemcsak táv-szónoklatokkal és a névszerinti szavazáshoz szükséges husz aláírások ügyes összegyűjtésével. Ezek a sas szárnyai alatt elrejtőzött ökörszemek nemcsak azt képzelik, hogy épp oly jól tudnak repülni, mint a sasok, hanem csicseregve még meg is akarják tanítani a sast arra, hogy hogyan használja szárnyait.

A Lengyel Zoltán minapi ki-rohanásának az semmi esetre sem ad jelentőséget, hogy ő tette azt, az szintén semmiesetre sem, hogy minő érdemleges támadások vannak benne a függetlenségi párt ellen, hanem csak az, hogy magánbeszélgetéseknek a nyilvánosságra hozásával és egyéni impresszióknak a párt egészére való ráerőszakolásával azt a gyanút akarta kelteni, hogy a függetlenségi párt maga sem bizik hivatásában és magam sem hisz munkájának sikerében. A párt taktikája körül elkövetet netalán hibákat többen fájlatják a függetlenségi eszme hívei közül, de függetlenségi ember egy sem ment el és nem is lehet el addig, mint Lengyel Zoltán, hogy a függetlenségi eszméért ötödfele évtizede óta harcolt és dolgozó párt szeme közé azt a gyanúsítást dobja oda, hogy kedv nélkül, lelkesedés nélkül, hit nélkül hirdeti Magyarországot függetlenségének kivívását. A sas szárnyai alatt rejtőzött ökörszem még sebet is akar ejteni a sason gyenge csőrrel.

Lengyel Zoltán rövid politikai pályafutásán fordulóhoz ért. Fordulóhoz, mely a függetlenség felé vezető útról levezet a — Bánffy Dezső pártjához. Aki a függetlenségi

pártrol úgy nyilatkozik, mint Lengyel Zoltán, az már nem is hiva a függetlenségi eszmének és könnyen, nagyon könnyen az a hit kelhet az emberekben, hogy a gyanúsító és támadó nyilatkozatok nem annyira a függetlenségi pártból való kilépés indoklásául, mint inkább az „uj-párt“ba való lépés előkészítőjéül történtek meg. „Chacun à son gout — mondjuk Lengyel Zoltánnak ezen lépése alkalmából, mikor mint olyan nagyon, nagyon fiatal politikusi megteszi az első lekanyarodást az egyenes útról. Macte nova virtute puer...

És Lengyelről az „uj-párt“ jut eszünkbe, mely most Magyarország politikai életében a legnagyobb érdeklődés középpontja. Neve van már az uj-pártnak s ezt a nevet szerencsésen választották meg körösztapjai, mert nem foglalja magában a hatvanhetes alap elfogadását és mert vezetőjének a politikai multjából nem egészen kurucnak ösmert nevét sem tolja előtérbe. Vezére is van az „uj-párt“-nak: báró Bánffy Dezső, aki híven követi egykori elődjének, Tisza Kálmánnak azon idézetét, hogy „csak az ökör marad mindig következetes.“ És vannak tagjai is az „uj-pártnak“, követői a vezérnek: Eötvös Károly, Hock János, Györfy Gyula és Lengyel Zoltán. A permutáció, variáció és kombináció speciálitása sem lenne képes kiszámítani, hogy a vezér négy párt-hívével együtt hány pártnak volt ebben a hosszú életben már tagja és bizonyára még kevésbé lenne képes azt kiszámítani, hogy hány-nak lesz még tagja...

De szó, ami szó: az „uj-párt“ szervezői ügyes emberek, elvei ügyesen megvalósított elvek, a vezér következetlenségében — és csak is abban — szimpatikus és mindenképen tiszteletreméltó. Nem csuda tehát, hogy hódít az „uj-párt“, hogy delejes erővel huzza magához azokat a bolygó lelkeket, akik a függetlenségi politika és a kormányképeség között levő űrben

lebegnek. Ma még nem törődnek vele ezek a bolygó lelkek, hogy ami az „uj-párt“ programjában a kormányképeségre alkalmas, az csak az 1867-i alaphoz való ragaszkodás, ami pedig kuruc benne, az a kormányképeségtől épen olyan messze dobja el, mint a függetlenségi pártot. Az „uj-párt“ megalkuszik a hatvanhetes alappal is, és a mai politikai élet, sajnos, a megalkuvás jegyében áll. Ez biztosítja az „uj-párt“ sikerét; sikerét legalább abban az irányban, hogy tekintélyes parlamenti párt lehet belőle.

A függetlenségi párt pedig rendületlenül halad a maga kitűzött útján — a végső siker felé. Mert ha a szűk látókörűek és a kicsinyhűűek nem látják is és nem hiszik is, hogy a függetlenségi elvek győzelmük felé közelednek, mégis ezek az elvek a fejlődés törvényei szerint fognak megvalósulni. Az „uj-párt“ megalakulása egy lépés a megvalósulás felé. A néppárt hazafiasabb irányban való működése egy másik lépés. Apponyiék uj programja egy harmadik. A függetlenségi pártnak nem ellenségei, hanem segítői a fokozatos átalakításban ezek a pártok, amelyek határozottan, erősen akarják elveiket megvalósítani, a hatvanhetes alapot az idők folyamán, mint alkalmatlan ballasztot maguk fogják programjukból kihajítani.

A fekete nap.

Irt: Hentaller Lajos orsz. gyűl. képv.

A tíz év előtti március huszadika igazán fekete, szomorú, gyászos nap a magyar nemzetre. Mert már tíz éves fordulóhoz jutottunk a legnagyobb magyar polgár halálának. Legyen szabad az én parányiságomnak oda járulni a mi mekkai sirunkhoz s egy homokszemet helyezni imádot meste-meste emlékének nagy monumentumához.

Alig-alig van; de talán nincs is nemzet a világon, melynek oly sok gyásznapja

legyen, mint van nekünk szerény századok óta agyonnyomogatott, árvaságra jutott magyaroknak.

Akár heteken keresztül lapozgatjuk a a Historia könyvét s bátran válogathatunk a végzetesen szomorú gyásznapokban.

De az 1894. március 20-iki évfordulóhoz hasonló nincs egy se!

Hisz ha arra gondolunk, mily rémület szállta meg tíz év előtt a népmilliók keblét, még ma is elszörnyülködés ül arcainkra. Keblünk zihál a fájdalomtól.

A midőn Kossuth apánk halálának híre tíz év előtt megjött az ország fővárosába, elmondhattuk a költővel, hogy:

„S zokogva tör ki a nagy népsíralom:
Meghalt profétánk! vége a hazának!“

Pedig első percben nem is akarta el-hinni senki a szomorú hírt. Így vagyunk ezzel, csekély kivétellel ma is!

Így vagyunk azért, mert lehetetlennek tartjuk, hogy akit annyira tiszteltünk, szeretünk, imádtunk, az csakugyan meghalt. Ebbe a gondolatba, eszmébe nem akart beletörődni senki.

Es aki tíz évvel ezelőtt azt a fájdalmat napot átélt, az nem felelt el soha! Sokat, nagyon sokat gondolok én arra a szomorú napra. Hogy Kossuth halála hírének az ország különböző vidékein mily hatása volt, azt jegyezze fel más. Én csak arról tudok, ami a fővárosban történt.

Egész Budapest egy gyászlepelbe borított halottas ház volt. Nemcsak az emberek öltöttek magukra gyászruhájukat. A házak is fekete posztóba voltak varrva. És mindennél sokkal őszintébben gyászolt az utcákon tolongó ezrek és százazrek arca, melyekről minden mosolyt, jókedvet, pajzanságot letörtül: e három szó: „Meghalt Kossuth Lajos!“

Mert egyetlenegy vidám arc nem volt látható az utcákon. Sehol mulatság, zene-szó, játék. A színházak zárva. Az utcák tömve csendes, szótalan, fejvesztett, szomorú néppel.

De ez a dermedtség csak egy percig tartott. Mert a fájdalomban eltompult nép egy pillanat alatt életre ébredt. Tudta mit kell tennie. Tudta, mivel tartozik a magyar nemzet Kossuth Lajosnak, Magyarország legjobb fiának, aki negyvenöt esztendeig volt távol hazájától, a kit a hivatalos

hogy láttak volna. Visszavitték a legényt a tömlök fenekére. Két napig csak száraz kenyeren tartották. Harmadnapra pedig szép szóval fogadták, császár hűségére csalogatták. Hogy pedig nem hajlított meg semmilyen ígérlet, megint csak elcsukták áristomába. Harmadnapra megint csak elhőzták. Már megviselte a fogság. Szinte megrokkadt, a hatalmas bikaölő dalia.

Mikor meglátta egy császári hadak fővezére, elfacsarodott a szíve. S felállt a mindenható vezér, leoldotta a rab láncait. Közébe szorongatta disz-kardját s kétszer-háromszor is próbált szólni. Alig jutott szóhoz nagy sokára. Ifjú Kuruc Balázs nem is sejtette, mi sor vár rája. Pedig ha tudta volna! A császári hadak hatalmas ura elébe lépett a dacos rab vitéznek:

— No te... te... ez a kard, oda-adom ajándékba.

Ilyen vitézségnek ára van. Erigy, vidd, szaladj, beste lelké!

A tokosok pedig összesugták s vezető-k ki Balázst a nagy szabadságra.

III.

Még friss paripát is adtak alája, Balázs pedig vágatott lóhalálba. Fújta a habot a nemes állat. A nyereg alól is friss tájékt tört elő. Egy álló nap le sem szállt róla. Esteli tíz órára meg elérte a táborn.

Az előőrsek hangos kürtöléssel vették fel a népeket s jelentették: futár jön, vágatva. Ifjú Kuruc Balázs meg lepattant a lóról s úgy szaladt Katához:

— Itt a szabaly! Megszenvedtem érte. Ott egye a fránya. De elhoztam. Elhozzam a farkas veremből a kölykeket?

A lány lesütötte a nagy pillát. Kissé elgondolkozott. Aztán felkapta fejét:

— Hozza el kegyelmed!

En mosolyogva tette hozzá:

— Es meg vele megyek, ha éppen úgy akarja.

TÁRCA.

10 év után.

(Kossuth halála 10 éves évfordulójára.)

Mondják, ha tetszik, balga emberek, Hogy mindent simán elmos az idő... Mpggyógyit minden, minden nagy sebet, A temetett emléket vissza sóhse jó... Mondják, ha tetszik: lángzó meteorból Misem marad, a menyőrl ha letűnt... S mámor, öröm vagy szenvedés s nyomorból Mulhukkal — álom sem marad nekünk!!

Pedig szívünknek annyi sebje van! S elvéte látni rajtuk hegyedést! Jött az idő, a seb feltépve van: S árad belőle omló vérezés... Tíz év mult! tavasz nyitotta báját, Liget, berek madártól volt zajos... S nagy gyász veré le magyarok hazáját: Akkor temetűt el Kossuth Lajost!

Idegen ágyak fáján volt feje, Idegen szellő vitte sóhaját... S bár sokszor honvágy küzdött vele: A hon hátrát nem lépte soha át... Hanem pihenni — visszatérni közénk! Zokogó gyászzsal hoztuk vissza őt... Bimbós virágit nyújtá völgyünk, rétlünk, S virág borítá a nagy szenvedőt!

Akkor temetűt, mikor Március Szabadság ontó dús szellője szállt, Mikor a lélek nem fásult, boros, S nem vonta köd bé a kéklő határt... A magyaroknak istene megadta Dicső fiának a legszebb kegyet: „Megengedem, te magyar népek atyja, Hogy Márciuskor hűnyd le a szemed!“

Es hosszú tíz év mult azóta ell Bomló tavaszra jött bomló tavasz! De érezők, mit itt a táj lehel,

Nem az a vidám fakadás, nem az! Minden virágnak csüggedt volt a kelyhe, Madárdal oly vig nem volt, mint előbb; A nagy remete nem lön elfelejtve, Mert minden oly lánggal szeretete őt!

Tíz hosszú év! Tavasz van újra itt! Megint mosolyg, mint angyalarc a táj... Az emléket pediz lelkünk hurjait, S szomorú szívünk megnyugodva — fáj... A nagy halottira béke vonta szárnyát, S neve előttünk fényzőnben él... Imás nevé utódok áldva áldják, S benne hitünk törhetlenül — remél!

Mert él a szellem! Kossuth szelleme! Örökre, kincse a magyarnak az! Emelni kart ki merne ellene, S fagygyal letörni rügyező tavaszt! Mert érzem én: ha jött az idők telje, S megküzdjük még egyszer világsatánk! Virágfodott sírjából is kikelve: Ott lesz előttünk majd: „Kossuth apánk!“

P. Jánosy Béla.

Ifjú Kurucz Balázs.

Irt: Kotzó Jenő.

I.

Künn táborozott Bercsényi serege valahol a fels Tisza-hátton. Ki ssé deres, csipős volt az idő, minden sátor előtt tűznél melegedtek a vitézek. Emitt öreg kuruc Balázs a fiával, paszomántos zöld nadrágban, piros párszony dolmányban, a szájukban rövid száru pipa. Csak néztek, néztek a tűzbe némán. Az öreg mintha szundikálna kissé, egy-egy nagyot bölint.

Vitézlő Bocskányi százados kapitány sátorából mosolyogva libben ki egy lányzó, igéző fehér jelenés, Bocskányi Katica. A fiatalabb Balázs, a labancverő felugrott a tűz mellől s a lány felé tartott. Katica elfordult előle s pirulva, félvállról mondta: Haragszom kelmedre!

Balázs szörnyen nekipirult, mint

akármí hajadon, aztán dacosan hátraszegte a fejét:

— Igaz lélekre, Katica, nem szeretsz már?

A lány mintha megrezzent volna s egy kis haloványosság futott el rózsapiros arcát. Egy szót sem szolt csak az ajkát harapdálta, látszott, hogy egy sori sirni volna kedve.

Ifjú Kurucz Balázs szíve is ellágyult. Leemelte kalapját, hogy szép hullámos barna hajával szabadon játszhatott a szél. És alázattal hajította meg fejét, mintha bírja előt állna:

— Megvezeklek minden bűnömért, csak engesztelődj lelkem. Két gyámánt szemedért, egyetlen szavadért a világ végéig térdencsuszva mennék.

— Nem bánom, villant fel Katica szeme. Nem bánom, induljon akár ma. Hozza el kigyelmed a Pálffy uram kardját a labanc táborból. Induljon hát kelmed. Megbocsátok mindent cserébe...

Balázs nem a habozás embere. Sarkon perdült, felnyergelte a sárga foltos lovát:

— Hát Isten áldjon!

Csak tenyérrnyi porfelhő mutatta mesz-sze az országuton, merre tűnt el a legény.

II.

Két három nap is elmúlt, eltelt a nyolcadik is. Híre veszett egészen ifjú Kurucz Balásznak. Az öreg egyre azt hajtotta: Nyakas a gyerek, nyakas. Senki se kívánta, mégis neki vágott a pusztulásnak.

Hogy senki se kívánta, előggé mutatja Bocskányi Katának mindig könnyes szeme, halovány orcája. Balázs meg ezalatt labanc kalácsát ette, labanc asszony fejét csavargatta. Csak úgy járt, mint eddig, kurucnak öltözve.

— Nem kell a rongyotok, mondotta kevélyen, mikor elérákták a sok drága holmit, hogy öltözne által. Eljöttem hozzátok. Híresek vagytok arról, hogy ott kerestek a kurucot, a hol egy sincsen. Itt hát egy eleven; van két erős karom, abban meg a kardom, gyertek hát verekedjünk egyet, ha már ellenséggel hadakozni nem lehet!

A toprongyos labancok csak ámultak. A császár vezérei közül pedig megszólította egy jókora potrohu, vörös pofaszakálu generális:

— Tudjuk vitéz öcsém, mért jöttél hozzánk. A felséges császár tról a megtérőknek eddig való hűtlenségedet is megbocsátja.

Balázs előbb lépett, hadd lássák hatalmas vállát a tokasok s rövidre fogta a dolgot:

— Nem jöttem én ide a császárt szolgálni. Egy uram, Rákóczy mellett kitarokt halálra. Más dologba jöttem. Sietős dologba. Ne is sokáig ácsorgjunk: adj a Pálffy uram szép szerivel a vezéri kardját. Adj a no mig meg nem gyűlik a baja...

Köröskörül a legények nagy szörnyűkódással gygyverre kaptak. Balázs az övét meg se fogta. Csak a szeme villogott veszedelmesen:

— Hé! atyafiak: nálunk nem így szokták. Minden ember megfelel magáért. Egy egyért.

A tokos azonban rárontott, mint éhes vad a zsákmányára. Ifjú kuruc Balázs kardot se ránthatt, mikor már tíz marok szorította kezét lábát s rakta rá a láncot. Bizonyosan golyó lesz ennek az ára, vélte a labanczság.

Másnapra felhozták a tömlőcéből s állították a haditörvényszék elébe.

Mindarra volt kíváncsi, mi vitte a legényt halálos vakmerőségre. Balázs meg nem kérette magát:

— Vitézlő Bocskányi kapitány uramnak van egy leánya. De kicsoda leánya: Hát istenem, ha egyszer szeretem...

— No csak beszélj — sürgették a törvénytevő fényes katonák.

— Beszéljek? Hát megvert a haragjával s ha így nem teszek, ahogy tettem, soha se áll szóba velem. Pálffy generális uram kardja békíti meg csupán.

Csak bámultak ezen a beszéden. Egy leány szavára halálba rohanni — ilyet még sohasem hallottak a császár vitézei, nem-

Schuster Emil

Norinbergi, diszmű, játék, sport, vadászati és fényképészeti kellé-
kek áruháza.

Kolozsvár, Mátyás király-tér.
(Gróf Rhédey-palota.)
Telephon: 183. Telephon: 1

Magyarország törvény által tett hontalanná, mert Kossuth Lajos teljes életén keresztül az ellen küzdött amire a bécsi kéz három és fél század óta törekszik, hogy Magyarországot Ausztria szolgájjá tegye.

A magyar nemzet nagyjai, szentjei, eszményképei azok, akik az osztrákokkal hadakoztak a nemzet jogaiért, alkotmányért, szabadságáért.

De a magyar nép áhitatos szeretete, rajongó tisztelete és ragaszkodása senki iránt nem volt oly határtalan, mint a hatalom nélkül való idegen földek szegény bujdosója iránt, a ki nemzetét félszázadig nem látta, a ki a mai kor gyermekei élő szemmel nem láttak, nem hallottak soha, — néhány száz hazafit kivéve.

És miért örezte körül Kossuth Lajost ily rajongó szeretettel a magyar nép?

Mert Kossuth Lajos volt az, aki a magyar népet megtanította, hogy nemzetiünknek valódi, osztrákmentes függetlenségre kell törekednie, ha itt ebben az ezer esztendő házában csakugyan nemzet akar maradni.

Ő volt az, a ki a valódi függetlenség eszméjét és vágyát beleoltotta és nevelte a magyarba, ő, a ki felébresztette a nemzeti öntudatot.

És a magyar nép millióinak közvéleménye, melynek óhaja, vágya, kívánsága egészen más, mint a hivatalos Magyarországé, még sohasem helyezkedett a hivatalos Magyarországgal merev ellentétbe, mint tíz év előtt a fekete napon, Kossuth apánk temetésének napján.

Azon a fekete napon Kossuth Lajos eszméje, a jövő eszméje, a haza függetlenségének büszke lobogója diadalmaszkodott a bécsi Burg fölött.

Mert az a beláthatatlan embertömeg, mely az ország minden részéből összegyűlte Kossuth Lajos koporsója után a kerepesi-feltemetőbe vonult, azt igazolja, hogy a magyar nép igen jól tudja, mivel tartozott Kossuth Lajosnak.

Tudja, hogy Kossuth Lajos nem név, hanem egy eszme, a függetlenség szent, elakudhatlan eszméje.

És igazolja azt, hogy a magyar nép apraja-nagyja tudja jól, mit hagyott részére hátra az a férfi, akinek hatalmas egyénisége elválaszthatatlanul össze van forrva a modern Magyarország újja születésével.

Tudja a magyar nép igen jól, hogy Kossuth Lajos koporsójában földi porhüvelyen kívül egyéb is rejlik.

Tudja, hogy Kossuth Lajos koporsójába be van téve a magyar nemzet négy évszázados szenvedése, vértanúsága, alkotmányos szabadsága és függetlensége.

Ezeket találjuk mi meg a koporsóban, ha elkövetkezik az: Ébredés!

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

— Express tudósítás. —

Budapest, márc. 19.

Elnök Perczel Dezső. Felolvastatja a mult ülés jegyzőkönyvét.

Lukács László pénzügyminiszter viszsza vonja az 1903. évre szóló indítványát.

Harmadszori olvasásban is elfogadják a hathavi indemnitást, a jegyzőkönyvnek ide vonatkozó részét nyomban hitelesítik.

Ezután következik a napirend szerint az üljőjavaslat.

Műnch Aurél előadja ismerteti a javaslatot. Kéri az üljőjavaslat megajánlására vonatkozó pont elfogadását.

Bakonyi Samu a függetlenségi párt állásfoglalását ismerteti a javaslatl szemben. Beszéd közben átér azokra a támadásokra, melyek a függetlenségi párt ellen a legutóbbi időben elhangzottak. Ezekre kinyilatkoztatja, hogy pártja nevében visszautasítja, mert ők attól a programtól, melylyel választóik ide küldték, soha sem tértek el.

Éppen azért küzdöttek az utóbbi időben a legnagyobb odaadással s csak akkor szüntek meg, mikor belátták, hogy 67-es alapon többet az ismert engedményeknél elérni nem lehet. Annak a reményének ad kifejezést, hogy előbb még az idő, mikor ezt a Ház minden oldalán elismerik és eljön az az idő, amikor az ország 48-as alapon kormányoztatik. Felemelt fővel, büszkén vallhatják, hogy a Kossuth Lajos által számunkra megteremtett programtól soha el nem tértek, visszatartanak minden támadást, a mik az ők igaz ügyeit valló küzdelmük ellen bárhonnan, bármily alakban irányultak. Határozati javaslatot ad be. Mivel a véderő közönsége közös alapon állván, nemzeti érdeket nem szolgálnak. (Helyeslés bálról.)

Szederkényi Nándor: Törvényekből fogja kimutatni, hogy ez a javaslat nem áll hatványos alapon s mint ilyen ellen a legmesszebb menő harcot veszi fel. Tánmadja a szabadelvűpártot, mert ők a mellett, hogy 67-es programmal működő pártnak vallják magukat, tönkresilányítják a 67-es alapot. Elfogadja Polónyi határozati javaslatát. A 67-es alapon nemzeti szemlemben való végrehajtása mellett érvel. Azután szünetet kór.

Elnök: Az ülést 10 percre felfüggesztem.

Szünet után: Ezután a Romániával a halászlé jogra vonatkozóan kötéendő szerződés terjesztett a képviselőház elé.

Majd Horváth Gyula képviselő interpellált a fővárosi villamosra vonatkozóan. Kiadták a kereskedelemügyi miniszternek. Ülés vége háromnegyed 3 órakor.

A japán—orosz háború.

— Express tudósítás. —

Budapest, március 19.

Budapestre ma a következő táviratok érkeztek:

Oroszországban óriási az elkeseredés Japán ellen, melyet azzal vádolnak, hogy a népjog durva megsértésével vitta ki az addigi diadalokat. Pedig ez nem igaz. Oroszország már egy év előtt el volt készülve a háborúra — csak arra nem volt elkészülve, hogy a japánoknak ily kitűnő vezetői lesznek, akik boszorkány gyorsasággal tudnak rá csapni az ellenségre. Legfőkézettséggel az idő szerint Oroszországra nézve, hogy a tengeri út teljesen el van zárva előle. A tenger különösen az élelmi szereknek a harcra való juttatásában fontos, miután a szibériai vasuton a csapatakat sem győzik szállítani.

Előrsők csatározása.

London, márc. 19.

A Daily Chronicle jelenti Shanghai-ból: A Cincinnati nevű amerikai cirkáló hajó legénysége, a mely most érkezett ide Csi-fuból, azt jelenti, hogy ott véres összecsúszás volt oroszok s egy 200 főből álló japán csapat között. A japánokat tönkre verték.

London, márc. 19.

A Times jelenti Wej-Haj Vejéből: A japánok megszállva tartják Audsut. Audsu közelében véres összecsúszás volt.

Dragomiroff a háborúról.

Pétvárv, márc. 19.

Kuropatkin után Dragomiroff tábornokban bizik legutóbb az orosz nép. Dragomiroff kijelentette, hogy a japánok a nagy löhiány miatt nem tudnak bejutni a Kwantun félsziget belsejébe s csak a hajóhadakkal támadhatnak. Döntő ütközetbe az orosz sereg március végén és május derekán bocsájtkozik.

Japán hadi terv.

Páris, márc. 19.

Csüng-Jangból jelentik, hogy a japánok mindent elkövetnek, hogy az összeköttetést Port-Artur és Vladivoszokt közt el vágják. A japánok lehetőleg el akarják kerülni, hogy a csaták színhelye Korea legyen.

A japánok elkészülése.

London, márc. 19.

A St.-James Gazettenek jelentik Tokióból: A népre rendkívül jó hatással van a sok apró győzelem híre. Most már biztosra veszik, hogy a japán hadsereg győzni fog. A háborút mintegy befejezetnek tartják s az oroszoknak diktálendő békefeltételeket tárgyalják. A kormánykörök hidegen és tartózkodóan viselkednek.

Kína háborúra készül.

London, márc. 19.

Washingtonból jelenti a Morning Post: A lipcsi amerikai konzul jelentése szerint a kínai kormány egy osztrák cégnek ropant sok lőszer szállítására adott megrendelést. Más forrásokból is jelentették, hogy Kína háborúra készül, és felelte nyugtalanítja az Egyesült-Államok kormányát.

A japánok hajórakományai.

Pétvárv, márc. 19.

A japánok addig óriási károkat okoztak az orosz hajóflottaságoknak. A japánok zsákmányává tették eddig a következő orosz kereskedelmi hajókat: A Manduria, a Jakaterinoszláv, az Argun, Mukden s egy másik Manduria, a Rossija, az Alexandria, a Nikolai, a Mihály, a Kobik, Bolazik, Nadeschda és Lesznik. E hajók értéke több mint 35 millió korona.

Mit tárgyal a város.

Kolozsvár, március 19.

Kolozsvár szab. kir. város törvényhatósági bizottsága március hó 21-én hétfőn s esetleg a reá következő kőznapokon, mindenkor délután 3 órakor a városház nagytermében rendes közgyűlést tartja, melynek tárgyai a következők:

1. Belügyminiszteri leiratok: a) a Helfi-féle ház megvétele tárgyában; b) a szétartó utcai hid újrajépítése tárgyában a szakbizottságoknak javaslatával együtt.

2. Kereskedelemügyi miniszteri leirat a Honvéd-utca rendezése tárgyában.

3. Budapest székesfőváros közönségének átírata az építő iparosok követeléseinek, valamint a náluk alkalmazott munkások béreinek új építkezéseknél való biztosítására vonatkozó törvény előkészítése iránt a kormányhoz intézett felirat támogatása végett, a szakbizottságok javaslatával.

4. A Magyar Építőművészek Szövetségének megkeresése a kolozsvári Nemzeti színház építése ügyében a m. kir. belügyminiszterhez intézett emlékiratának támogatása iránt, a szakbizottságok javaslatával.

5. Tanácsai előterjesztések: a) a kolozsvári Nemzeti színház építése tárgyában; b) a város függő adósságainak kifizetésére felveendő kölcsönre beérkezett pénzintézeti ajánlatok tárgyában; c) az aszfalt burkolási szerződés megkötése tárgyában; d) a vízvezetési turbina-csatornánál végzendő munkákkal felmerülő kiadások fedezésére szükséges kölcsönre beérkezett pénzintézeti ajánlatok tárgyában; e) a Magyar Jelzőlag Hírelbanktól a rendőrlaktanya céljaira felveendő kölcsön tárgyában; f) a mérnöki

hivatalok és a számvevőszéknek a magyar aszfalt r. által az 1903. évben végzett aszfalt burkolási munkák felülvizsgálásáról szóló jelentése tárgyában; g) a közbiztonsági igazgatónak a sertesközvágóhid tüzeméhez egy állatorvos kirendelése iránt tett jelentése tárgyában; h) a rendes fizetéssel ellátott városi tisztviselőknek és alkalmazottaknak éjjeli munka teljesítése esetén adandó külön díjazás kérdésének megoldása tárgyában; i) a befutó bizottság megalakítására adott szakértői javaslat tárgyában; k) a városi csatornatakarítók fizetésük javítása iránti kérésük tárgyában, a szakbizottságoknak javaslatával együtt.

6. Számvevőszék jelentése: a) a közbiztonsági igazgatóságnak a költség eladásáról szóló 1903. évi; b) az adóvégrehajtási díjakról szóló 1903. évi; c) a rendőrségi végrehajtási díjakról vezetett 1903. évi; d) az iparengedély és iparigazolvány díjakról szóló 1903. évi; e) a dolgozóházi munkákról szóló 1903. évi; f) az 1900. évi levéltárnoki; g) az 1901. évi levéltárnoki; h) az 1902. I—III. negyedévi levéltárnoki; i) az 1902. IV. és az 1903. I—III. negyedévi levéltárnoki számadások megvizsgálásáról.

7. Kérések: a) Spira Sámuelről, letelepedési szándékának bejelentése tárgyában; b) a szamosközi-utcai lakosoktól kútidj engedése iránt, a vízvezetési igazgatóságnak a Szamosközi-utca vízellátásáról szóló véleménye jelentésével együtt; k) az Erdélyi-részi Autómobil Közlekedési Vállalat r. t. alapító tagjaitól — a város belterületén közúti közlekedés létesítésének engedélyezése iránt; d) a kolozsvári közúti vasút részvényszerzéséről, gőzmotoros autómobil kocsi beállítása iránt, kapcsolatosan a brassói gőzmotoros autómobil személyszállító kocsi üzeméről szóló bizottsági jelentéssel és a Magyar-utca és környéke lakóinak ide tartozó kérésével együtt; e) András Jakab és társaitól — a Varga-utcaban vízvezetési cső lerakása iránt; f) Fisch Gézáról — a „Grand“ kávéház előtti területnek vasúddal való elkerítésére iránt; g) a nádási téri és brétfői hegyirtókasságtól a vízvezetési csőhálózat kiépítésére iránt; h) Sárosy Pál v. állatorvostól fuvardíj kiutalványozása iránt; i) Néma Edéltől — Bethlen-utcai házának eladására tett ajánlata tárgyában, a szakbizottságoknak javaslatával együtt; k) Vass János volt árvászei ölnöktől élvezeti fizetési előlegének elengedése iránt; l) tisztviselőktől fizetési előleg megfizetése iránt.

8. Adler Adolfné bábaoklevelének kihirdetése.

Betörés a Deák Ferenc-utcaban.

Nappal garázdálkodó betörők.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, márc. 19.

Kolozsvár város bűnügyi krónikája a mai napon egy olyan újabb esettel gazdagodott, mely a mi köz- és vagyonbiztonságunkat nagyon szomorúan jellemzi. De bizonyítja ez az eset azt is, hogy rendőrségünk, melynek évi költségvetése a százezer koronát meghaladja, minden kritikán alul áll s kihívóan kelti fel a polgárság ellen-szervét és igazolja azt a bizalmatlanságot, mely az új rezsimmel szemben is joggal uralkodik.

Arról már nem is akarunk beszélni, hogy az éj leple alatt s a rendőrség jóvoltából mi minden történik; azokat az eseteket sem fogjuk felidézni, melyek a rendőrségnek nevelten viselkedéséről, jogtiprásáról tanuskodnak. Ámde nem halgathatjuk el azokat a gondolatokat, melyeket a legújabb eset vetett felszínre.

Harmadik esztendeje már, hogy rendőrségünk az emlékeztető utcai forradalom következtében új szervezetet nyert. A rendőrségre áldozott összeget csaknem megkettőztük, csak azért, hogy a város közbiztonsági viszonyai tekintetében fenáll a gyalogosan tarthatatlan állapotot végrehajtására megszüntessük. Ennek következtében a rendőrség költségvetésében a kiadási rovata százezer koronán felüli összeg került. És mi szerepel a bevételi rovata? Vagyis azért a horribilis summáért, melyet pótdió alakjában izzadnak ki, mit ad nekünk a rendőrség? Nem semmit, hanem a semminél is rosszabbat. Mert a város közönsége aligha azért kelt erjén tul, hogy a rendőrség emberei cifra uniformisba, lófark forgóval ékesített kemény kalapba aludják az igazak álmát — még nappal is.

A legújabb felháborító eset tegnap délután 1 és 2 óra között történt és pedig a város keleti közepén a Deák Ferenc-utcaban. A 18. sz. alatt van Bergner Mór bór-nagykereskedő üzlete, melyben a jelzett idő alatt senki sem volt. Ismeretlen tettesek az udvar felől egyik ajtónak deszkáztát, — mely az üveg ablak helyére alkalmaztatott, felfeszítették s itt hatoltak be az üzlethelyiségbe, hol a wertheim pénzeszköznyit próbálták kinyitni, ez azonban nem sikerült s így kénytelenek voltak a napi pénzárba levő s mintegy 150 koronát kitevő összeggel megelégedni. A tettesek az üzletben mindent össze-visszahánytak.

A betörést d. u. 2 órakor a visszatérő üzleti személyzet vette észre, mely azonnal értesítette a rendőrséget. Ez, mint rendesen, most is — nyomoz.

Feltűnő, hogy a betörést az udvarban

lakók sem vették észre, holott a tettesek az udvarfalóli ajtón is távoztak el.

A rendőrség az esetet mélyen elhallgatja s a sajtókönyvben egy fikarcnyi írással sem emlékszik meg erről a klasszikus esetről. Talán restelli, hogy fényes nappal a legfogalmasabb utcában mutatnak neki ilyen módon számárfület? Ha olyan szégyenlős természetű, akkor örökdíj, nehogy még egyszer magát a rendőrséget is ellopják. Ámbátor, hogy nem nagyon busulnánk ezen a lopáson, sőt még nem is — nyomoznánk.

„UJSÁG“

Kolozsvár, márc. 20.

A parlamenti béke jegyében, nyugodt munkasidőhöz fogott a nemzeti képviselő-testület. A körlehetetlen, elszánt harc ideje lejárt, hogy felváltja azt a hasznos, békés munkásság. A nagy nemzeti harcól mi is kivettük a részünket. Ott állottunk a csatában és elszántan hangoztattuk a nemzet követeléseit. S most, hogy a szenvedélyek nyomán fakadt eredmények gyümölcsözőségeiről van szó: mi továbbra is munkába fogunk, hogy a nagy nemzeti küzdelem eredményei haszonhajtók legyenek a nemzetre.

Ehhez kérjük a nagyközönség támogatását: mert az adhatja csak meg nekünk az erőt a további küzdelemhez. Mert ha béke van is fenn a parlamentben a magyar orsa mindig és örökké a küzdés. Mi lig az elől ki nem térünk, sőt részt kérünk abból is.

De nemcsak az országos kérdésekről, hanem Erdély speciális érdekeiről is küzdünk. Elap hasábjain támogatást nyer min. en igaz ügy és szigorú bírálatot minden: mi a közérdeke ellen van.

Az új negyedév közeledtével kérjük olvasóink segítségét és támogatását.

Mi ezzel szemben továbbra is erős nemzeti érzéssel, igaz hazafisággal és becsületességgel szolgáljuk a haza érdekeit.

Hazafias tisztelettel:

„Az Ujság“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Félévre..... 12 kor.
Negyedévre..... 6 kor.
Egy hóra..... 2 kor.

UJDONSÁGOK.

Kossuth napján.

Kolozsvár, márc. 20.

(T. S.) Tíz esztendeje ma, hogy meghalt. Tíz esztendeje, hogy feltámadott. Született, hogy égi szavával új életre keltse imádot nemzetét és a mikor örökre elmult szava, a nemzet imádata új életre keltette.

Prófétája és apostola volt és szentje lett a vallások vallásának. A mikor szavának bűbájus erejével fölserkentette a nemzetben a legnagyobb, de elszábadt hitet: az önmagába való bizakodást, akkor az így megnyitott szívekbe belehittette a nem új, csak rettenetesen elfelejtett nagy tanítás termékeny magvait. Kinyilatkoztatta a hazaszeretet vallását és annak csodatévő megváltó erejét. Apostola lett a maga nagy hitének és milliókat terített meg arra. Ez igaz hitre térítettek áhitatot tanultak tőle és áhitattal emlékeznek róla. A megérti sekta — a nemzet szentjévé avatta őt. A hazaszeretet szentjévé, kinek feje körül a lángész és lángszív kettős glóriája ragyog.

Egy szikra volt benne Prometheusz tüze. Ez az égi parázs benne izzott a lelkében, benne lobogott a szavában és a mint szózata szállt, szállt a sik pusztákon, a kékli hegyeken, tűzszármakkal repült, melyek lángba borítottak mindent, a hova értek. És mindentűvé érték. Oda érték és oda érték minden magyar szívéhez és így gyúlt ki a nemzeti lét hamvadó zsarátnoka. Az új testamentum szent lelke pünkösdi piroz tűzek lángnyelvével szállotta meg az apostolokat. A magyar megváltás szent lelke ezernyi ezer lángoló szóval kavarta föl az apokaliptisz fürgetegét, melyből a nemzeti jövőnd bontakozott ki diadalmasan. Az ő szavában szikrázó tűz: ez hozta a megváltás ígjét. Fűlünkbe sugta azt, azután haragja, kongatta, zugta, dörmögte és egy rettenet csatájában kiáltatta velünk világá, hogy a magyar él és élni fog!

Örökre elpihent az erő, mely egy új élet lángját szította fel a nemzetben. Letaroltuk a rónak minden virágát, letéptük az ormkor minden csermelyjét és odahordtuk a sirhajára. Koszoruk erdejé zizegte és sugotta, hogy a haza rózsaármoká veti meg az ágát, bárszony levelekkel szövi takaróját hazatért, hazahozott, édes nagy fiának. A mi földünkben pihen az, a ki e földet visszaszadta nekünk és a nemzet föléledt szíve dobbant meg, jajdult fel a nagy zokogásban, melylyel a ravatalára, a sirjára borultunk. A koszoruk virágai, babér és ciprus ágai szerető fájddal hirdettek, melyek a virág-illat, a babér szava levitt a gyöngyökön, le hozza, a ki megérezte, hogy a hazát hogyan gyászolja.

Ma ismét teli van koszorúkkal az a sir. És a mint lelkek odaszármakva ráborul a szent Kriptára, hogy halk imádságban lobbantsam ki kigyulló emlékezés a:

koszoruk megörrend levelei nem gyászt hanem reményt, nem tépelődést, hanem bizalmat fakasztanak bennem.

A sir mellett térdelvé végig pillantok a nemzeten és látom, hogy tíz hosszú évek minden keservében nem csökkent, hanem nőtt az imádat kultusza, melylyel a nemzeti megváltás legnagyobb alakjának tartozunk. A tíz év alatt neve nem vesztett varázsból egyetlen vonásnyit sem és lelke eszméi és minden eszményei nem hogy halványulnak, de egyre jobban erősödnek. Megtanította nemzetét a hazát szeretni és a nemzet megtanulta őt és emlékeztető nemcsak szeretni, de imádni is. Neve fogalommal lett és e fogalom léte és növekedése a nemzet léte és növekedése is.

Nincs ok a gýszra. Ne küssetek a tollakra fekete szallagot, ne borítsatok képere gýszfátyolt! Ő elvégezte küldetését és visszaadta lelkét az Urnak, a ki ezt a mi megváltásunkra teremtetle. Mi befogadtuk tanításait és ha el nem táutorodunk emlékeztetőitől, akkor a haladó idő és a nemzeti erő valóra váltja majd az ő törekvéseiből azokat, melyek eddig még nem öltöttek testet. Szolgáljuk hát az ő emlékeztetőit, szolgáljuk a szíveink fenekéről feltörekvő áhitattal, mert hiszen a hazaszeretet a legfogéesebb vallás és ennek a vallásnak ő a legdicsebb szentje!

— (Kossuth halálának évfordulója.)

Az egyetemi ifjuság vasárnap délelőtt 11 órakor az Egyetemi Kör olvasótermében (Kossuth Lajos-utca 10. szám.) Kossuth Lajos gyászünneppélyt rendez, melynek tárgysorozata a következő: 1. A Kolozvári Dalkör énekel. 2. Megnyitó beszéd mond: Péterfi István, az Egyetemi Kör alelnöke. 3. Szaval: K. Veress Ilonka, bölcsészethallgató. 4. Emlékbeszéd mond: Gyárfás Elemér, joghallgató. 5. Szaval: Ávéd János, joghallgató. 6. Kolozvári Dalkör énekel. Belépti díj nincs!

— (Az ideai manőverek.) A holnapi nappal az egész országban kezdődik a sorozás s ez alkalomból, nem tartjuk érdektelennek fölvetni a kérdést: lesz-e ez idén nyáron manőverek a katonáknak s ha lesz, észszerű-e, hogyha tényleg megtartják-e nyári nagygyakorlatokat?

A megokolt vélemény az, hogy nem volna racionális dolog a kiképzés szempontjából ez idén manővereket tartani. Az ujoncok május 9-én vonulnak be. Az elemi kiképzésre szánt nyolc hét elteltével itt lesz július. A rend és tapasztalás és gyakorlat parancsa szerint ekkor a századgyakorlatoknak kell kezdetüket venniük s e gyakorlatoknak mindenkor szilárd fundamentumát kell tenniük a katonák egész gyakorlati tudásának. A századgyakorlatok legelőbb is két vagy másfél hónapig tartanak s a többi esetben is augusztus közepe volna a legjobb elvégezni ezeket a gyakorlatokat, melyekből előbb zászlóalj-, majd ezred-, azután dandár-, ekkor hadosztály- és csak legvégül kell hadtest-gyakorlatokba átmenniük. Tehát augusztus tizenötödikén, a midőn rendes körülmények között már benne vannak a nyári nagy manőverekben, akkor végzik el az idén még csak a századgyakorlatokat s így teljes képzetlenségük mennének neki a gyakorlatoknak. Természetes, hogy ez, katonai szempontból teljes képtelenség s alig hisszük, hogy a vezetőik belesodornák a nagy, kiképzetlen tömeget a harcjátékoknak előtűkmég teljesen ismeretlen óriási kószába.

Hogy azután a manőverek elmaradása révén mily tekintélyes kiadásokat takarítana meg a hadvezetőség, illetve az állam, ezt mindazok jól tudják, kik a manőveri államvagyonfecsérlést ösmerik s ennek a megtakarításnak a szükségességét és fontosságát talán szintén fölösleges külön is kiemelniük.

— (Magántisztviselők gyűlése.)

A magántisztviselők országos szövetségének tevékeny munkálkodása s városunkban tartott előkészítő ülése máris kellő eredményt szült. Ugyanis a szövetség kolozvári bizottsága az előkészítő munkálatokban már annyira haladt, hogy már tisztikar megválasztása és a kolozvári bizottság legközelebbi programjának megállapítása is sürgős szükségessé vált. E véből ma délelőtt fél tíz órakor a kereskedelmi és iparkamara helyiségében ülést tartanak. A gyűlés összehívói kéri a magántisztviselőket, hogy tekintettel a szövetség céljára, a már eddig is elért szép eredményre s a megoldandó feladatokra ez ülésen minél nagyobb számban jelenjenek meg.

— (Az „Összhang“ szabadságünnepe.)

A M. A. V. „Összhang“ önképző dal- és zene-egylet ma vasárnap, délelőtt fél 11 órakor a Redu nagytermében az 1848-iki márciusi nagy napok emlékére nemzeti ünnepet rendez, alábbi műsorral: 1. Erkel F. Hymanus, éneklő az „Összhang“ dalárdája. 2. Elnöki megnyitót mond Török Sándor máv. felügyelő. 3. Petőfi S. „Nemzeti dal“ szavalja Hints Gábor. 4. Szentirmay E. „Kossuth Lajos édes apánk“ éneklő az Összhang dalárdája. 5. Ünnepi beszédet mond dr. Kecskeméthy István ref. theol. tanár. 6. Szentirmay E. „Kerepesi temetőbe van egy sir“ éneklő az Összhang dalárdája. 7. Március 15. Irta és szavalja Tompa Kálmán a Nemzeti Színház tagja. 8. Szózat (Egressy B.) átdolg. Farkas Ödön, éneklő az Összhang dalárdája. 9. Rákóczi induló, elő-

Sz. 508/1904.
tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közli, hogy Szabó György nagyenyedi lakos végrehajtónak Gabányi Endre elleni 875 kor. 98 fill. tőke és jár. a csatlakoztatott kolozsvári takarékpénztár és hitelbank részvénytársaságának Gabányi Endre elleni 1000 kor. tőke és jár. Dr. Gergey Albert ügyvédnek Gabányi Endre és neje szül.: Wittmann Markuzsina elleni 199 kor. tőke és jár. és a kolozsvári Népbank részvénytársaságának Gabányi Endre és neje szül.: Wittmann Markuzsina tassi lakos végrehajtási ügyében az árverést elrendelte a kolozsvári városi kir. bíróság területén lévő Kolozsvár és határán fekvő és fele részben Gabányi Endre és fele részben Gabányi Endréné sz.: Wittmann Markuzsina nevével felvett kolozsmonostori 212 sz. jk. b. 1. rdsz. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875 és 1876 hrsz. alatt egész ingatlanra (szőlő és ház) együttesen 889 kor. becsértékben, mint ezen megállapított kiállításban és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1904. évi április hó 14-ik napjának d. e. 10 órákor a helyi igazságügyi palota Honvéd-utca földszint 52 sz. szobájában, megállapított nyilvános árverésen a megállapított kiállítás árán alul is el fognak adni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át bántépénél készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi minisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bántépénnek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint tkvi. hatóság.

Kolozsvárt, 1904. évi január hó 25. napján.

Szentkirályi,
kir. törz. bír.

3155 1-1

4552/1903. szám.
tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A bánffy-hunyadi kir. járásbíró, mint tkvi. hatóság közli, hogy dr. Viski László kolozsvári ügyvéd által képviselt Kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank végrehajtónak Miklós János nyárszói és Miklós György kolozsvári lakos végrehajtási ügyében az árverést elrendelte a bánffy-hunyadi kir. járásbíró területén lévő, Nyárszó közepén fekvő, a nyárszói 26. sz. jk. b. 1. rdsz. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105.